

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Obdo/34/2019
Identifikačné číslo spisu: 1218202733
Dátum vydania rozhodnutia: 10.07.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Andrea Moravčíková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:1218202733.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: Advokátska kancelária JUDr. Radomír Bžán, s.r.o., so sídlom Nám. Ľ. Štúra 2, 821 02 Bratislava, IČO: 36 861 227, zast. Mgr. Petronela Zavacká, advokátka, so sídlom Nám. Ľ. Štúra 2, 811 02 Bratislava, proti žalovanému: MH Manažment, a. s., so sídlom Trnavská cesta 100, 821 01 Bratislava, zast. TaylorWessing e/n/w/c advokáti s. r. o., so sídlom Panenská 6, 811 03 Bratislava, v konaní o 13.144,79 eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 23Cb/72/2018, o dovolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č.k. 4Cob/200/2018-265 zo dňa 7. júna 2018, takto

rozhodol:

I. Dovolanie o d m i e t a .

II. Žalobca m á proti žalovanému n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava II (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) uznesením zo dňa 1. októbra 2018, č. k. 23Cb/72/2018-239 rozhodol, že konanie vedené na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 23Cb/72/2018 prerušuje do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Bratislava I o návrhu na vydanie medzitémneho rozsudku pod sp. zn. 32Cb/158/2018.

2. Žalobca sa podanou žalobou doručenou súdu dňa 20.3.2018 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie 13.144,79 eur s príslušenstvom. Žalovaný podaním zo dňa 3.5.2018 navrhol prerušiť toto konanie podľa ust. § 164 zákona č. 160/2015 Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), keďže dňa 9.3.2018 na Okresnom súde Bratislava I bolo začaté konanie žalobcu (v tomto konaní žalovaného) proti žalovanému (v tomto konaní žalobca) o vydanie bezdôvodného obohatenia. Žalobca uviedol, že v konaní na Okresnom súde Bratislava I a Okresom súde Bratislava II ide o nároky z dvoch zmlúv, avšak základom pre rozhodnutie je, či právo žalobcu na odmenu podľa zmluvy o poskytnutí právnych služieb tu je alebo nie je. Na základe uvedeného podal žalobca v konaní na Okresnom súde Bratislava I návrh na vydanie medzitémneho rozsudku, ktorým by určil, že neexistuje právo žalovaného na odmenu podľa zmluvy o poskytovaní právnych služieb.

3. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že je potrebné konanie prerušiť do právoplatného skončenia konaní o návrhu na vydanie medzitýmneho rozsudku. Ďalej uviedol, že v prípade neprerušenia konania na Okresnom súde Bratislava II, by mohla nastať situácia, že súdy by rozhodli protichodne. Má za to, že táto skutočnosť by bola v rozpore s princípom právnej istoty, a takéto konanie by mohlo v budúcnosti vyvolať ďalšie súdne spory.

4. Na záver skonštatoval, že prerušením konania sa zabezpečí právna istota tým, že v konaní na Okresnom súde Bratislava I dôjde k ustáleniu, či má žalobca nárok vyplývajúci mu zo zmluvy, resp. či sa plnilo na základe platnej zmluvy, teda súd bude mať rozhodnutie, v ktorom došlo k vysloveniu názoru na platnosť zmluvy. Súd prvej inštancie bol názoru, že hoci medzitýmny rozsudok sa bude týkať existencie nároku v konaní vedenom pod sp. zn. 32Cb/158/2017, tento rozsudok vyrieši otázku, ktorá môže mať podľa ust. § 164 CSP vplyv na rozhodnutie súdu v danej veci.

5. Na základe uvedeného mal súd prvej inštancie za to, že v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 32Cb/158/2017 sa rieši otázka, ktorá môže mať vplyv na rozhodnutie tunajšieho súdu, preto považoval za potrebné prerušiť konanie do času právoplatného rozhodnutia o medzitýmnom rozsudku.

6. Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „odvolací súd“) na odvolanie žalobcu uznesením č.k. 4Cob/200/2018-265 zo dňa 27. decembra 2018, napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v prvom výroku zmenil tak, že návrh žalovaného zo dňa 3.5.2018 na prerušenie konania zamietol. Druhým výrokom rozhodol, že žalobca má proti žalovanému právo na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

7. Odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné. Uviedol, že prerušenie konania do skončenia konania vedeného na Okresnom súde I pod sp. zn. 32Cb/158/2018, by nebolo v súlade so zásadou rýchlej a účinnej ochrany práv strán, vzhľadom aj na neurčitost' dĺžky jeho trvania

8. Odvolací súd sa nestotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že vhodnejším opatrením bude počkať na rozhodnutie Okresného súdu Bratislava I, ktorý sa vysporiada v rozhodnutí s existenciou práva žalobcu na odmenu zo zmluvy, teda sa bude musieť zaoberať platnosťou zmluvy. Odvolací súd sa stotožnil s argumentáciou žalobcu, že súdom prvej inštancie neboli zohľadnené faktory, akými sú vhodnosť, dĺžka konania, právo sporových strán na rýchlu a účinnú ochranu, hospodárnosť konaní, pričom prerušenie konanie za danej procesnej situácie, by nebolo vhodné a ani nevyhnutné.

9. Taktiež sa stotožnil s názorom žalobcu, že výrok medzitýmneho rozsudku o určení platnosti bude pôsobiť prejudiciálne vo vzťahu k pôvodne uplatnenému procesnému nároku v spore na OS BA I, nie pre iné spory.

10. Poukázal na skutočnosť, že konajúci súd si v tomto konaní otázku, ktorá je pre spor relevantná, môže vyriešiť sám, za danej situácie je potrebné zohľadniť požiadavku rýchlej a účinnej ochrany práv strany sporu. V prípade prerušenia konania, by sa ochrana práv žalobcu realizovala až po právoplatnosti medzitýmneho rozsudku, pričom v súčasnosti nič nenaznačuje tomu, že v danej veci bude v dohľadnej dobe s konečnou platnosťou v danej veci rozhodnuté, v čom odvolací súd zohľadnil aj na časové hľadisko.

11. Odvolací súd, sledujúc zásadu hospodárnosti, dospel k záveru, že prerušenie konania nie je dôvodné a preto napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zmenil postupom podľa § 388 CSP a návrh žalovaného na prerušenie konania zamietol.

12. Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal žalovaný včas dovolanie, z obsahu ktorého vyplýva, že jeho prípustnosť vyvodzuje z ustanovenia § 420 písm. f/ CSP, ako aj z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b/ CSP.

13. Dovolateľ má za to, že odvolací súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 písm. f/ CSP), ako aj z dôvodu, že rozhodnutie odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená (§ 421 ods. 1 písm. b/ CSP).

14. Vádu podľa ust. § 420 písm. f/ CSP vidí dovolateľ v postupe odvolacieho súdu, ktorý bol v rozpore s ust. § 387 ods. 3 CSP, keďže z odôvodnenia dovolaním napadnutého uznesenia nevyplýva, z čoho odvolací súd vyvodil záver, že prerušenie konanie nie je vhodné a už vôbec nie nevyhnutné. Má za to, že z uvedeného dôvodu je rozhodnutie odvolacieho súdu arbitrárne. Ďalej uviedol, že odvolací súd sa tiež nevenoval podstatnej argumentácii žalovaného uvedenej v návrhu na prerušenie konania.

15. Ďalej namieta, že rozhodnutie odvolacieho súdu je v rozpore so základným právom na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia, a teda aj právom na spravodlivý proces.

16. Dovolací dôvod podľa § 421 ods. 1 písm. b/ CSP, t. j. že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená. Podľa dovolateľa takou otázkou je, či medzitýmny rozsudok, ktorý dá odpoveď na otázku, či má žalobca nárok na odmenu podľa zmluvy o PPS, v rámci čoho bude nevyhnuté zaoberať sa aj otázkou toho, či je zmluva o PPS platná, bude tvoriť prekážku res iudicata aj pre iné konania.

17. Na záver navrhol, aby dovolací súd zrušil uznesenie Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 4Cob/200/2018 zo dňa 27.12.2018 a vec vrátil tomuto súdu na ďalšie konanie alebo zmenil uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4Cob/200/2018 zo dňa 27.12.2018 tak, že potvrdzuje uznesenie Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 23Cb/72/2018 zo dňa 1.10.2018.

18. K dovolaniu žalovaného sa písomne vyjadril žalobca navrhol, aby dovolací súd dovolanie žalovaného podľa § 447 písm. c/ CSP odmietol, nakoľko smeruje proti rozhodnutiu proti ktorému nie je dovolanie prípustné. Žalobca má za to, že dovolaním napadnuté uznesenie nepredstavuje prípustný predmet dovolania, a teda nie je rozhodnutím, ktoré možno preskúmať v dovolacom konaní, a to ani v zmysle ust. § 420 CSP, a ani v zmysle ust. § 421 CSP.

19. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací v zmysle § 35 CSP (ďalej aj „dovolací súd“) po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu zastúpená v súlade s ustanovením § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 veta pred bodkočiarkou CSP) dospel k záveru, že dovolanie žalovaného je potrebné odmietnuť, nakoľko smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ CSP).

20. Dovolanie žalovaný odôvodnil dovolacími dôvodmi uvedenými v § 420 písm. f/ CSP a § 421 ods. 1 písm. b/ CSP. Dovolací súd najskôr skúmal, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré je prípustné napadnúť týmto mimoriadnym opravným prostriedkom.

21. Podľa § 419 CSP, proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

22. Podľa § 420 písm. f/ CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

23. Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená, alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

24. Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/.

25. Podľa § 357 písm. n/ CSP, odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o prerušení konania podľa § 162 ods. 1 písm. a/ a § 164 CSP.

26. Podľa § 164 CSP, ak súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha súdne alebo správne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na také konanie podnet.

27. Dovolací súd z obsahu spisu zistil, že odvolací súd dovolaním napadnutým uznesením zmenil uznesenie súdu prvej inštancie o prerušení konania do právoplatného skončenia konanie vedeného na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 32Cb/158/2018, vydaného podľa § 164 CSP tak, že ho zamietol.

28. Vecou samou sa vo všeobecnosti rozumie nárok uplatňovaný iniciátorom sporu (žalobcom), ktorý predstavuje predmet daného sporu. Rozhodnutím vo veci samej je také rozhodnutie, v ktorom sa súd meritorne zaoberá nárokom, ktorý strana sporu uplatnila, pričom žalobou uplatnený nárok posudzuje podľa hmotného práva.

29. So zreteľom na uvedené dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ktorým súd zmenil procesné uznesenie súdu prvej inštancie o prerušení konania tak, že ho zamietol, nemá povahu rozhodnutia vo veci samej, nakoľko sa ním meritorne nerozhodlo o právach a povinnostiach sporových strán.

30. Pod pojmom „rozhodnutie, ktorým sa konanie končí“ má zákon na mysli také rozhodnutie, ktorým sa konanie skončilo bez toho, aby sa vec meritorne rozhodla (napr. uznesenie o zastavení odvolacieho konania v dôsledku späťvzatia odvolania, nezaplatenia súdneho poplatku, uznesenie o odmietnutí oneskorene podaného odvolania a pod.). Za rozhodnutie, ktorým sa konanie končí však rozhodne nemožno považovať uznesenie odvolacieho súdu, ktorým súd zmenil procesné uznesenie súdu prvej inštancie o prerušení konania, tak že ho zamietol (o prípad, ktorý ide v predmetnej veci), keďže súd prvej inštancie bude ďalej v konaní pokračovať.

31. So zreteľom na vyššie uvedené dospel dovolací súd k záveru, že uznesenie, ktorým odvolací súd v danom prípade zmenil uznesenie súdu prvej inštancie o prerušení konania, nie je rozhodnutím vo veci samej a nie je ani rozhodnutím, ktorým sa konanie (vo veci vymedzenej žalobou) končí. Keďže z uvedeného dôvodu proti napadnutému uzneseniu odvolacieho súdu nie je prípustné dovolanie v zmysle ust. § 420 písm. f/ CSP, dovolací súd dovolanie odmietol ako procesne neprípustné v zmysle § 447 písm. c/ CSP bez skúmania, či v konaní došlo k dovolateľom namietanej nesprávnosti.

32. Dovolateľ ďalej vyvodzoval prípustnosť dovolania aj z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b/ CSP. Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 však nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol (okrem iného) podľa § 357 písm. n/ CSP o odvolaní proti uzneseniu, ktorým súd prvej inštancie rozhodol o prerušení konania. S poukazom na uvedené dovolací súd uzaviera, že v danom prípade nie je dovolanie prípustné ani podľa § 421 CSP.

33. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania Najvyšší súd Slovenskej republiky neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP; § 453 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP). O výške náhrady trov konania žalobcu rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

34. Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.